

וישם שק במתליו ויתאבל על בנו ימים רבים
ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנזמון וימאן להתנחם
ויאמר כי ארד אל בני אבלי שאלה ויבך אתו
אפלי והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטפטר
סריס פרעה שר הטבחים
ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אדויו ויש ער
איש עדלמי ושמו זכירה וירא שם יהודה בת איש
כנעני ושמו שוע ויקוזה ויבא אליה ותהר ותלד
בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ויקרא
את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ויקרא את שמו
עלה והיה בכזיב בלדתה אתו ויקוזה יהודה אשה
לער בכורו ושמה תמר והי ער בכור יהודה רע
בעיני יהודה וימתהו יהודה ויאמר יהודה לאונן נא
אל אשת אדויר ויבם אתה והקם זרע לאדויר
וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל
אשת אדויו ושזזת ארצה לבלתי זנת זרע לאדויו
וירע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם אתו ויאמר
יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אבך עד
יגדל עליה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאדויו
ותלך תמר ותשב בית אביה וירבו הימים ותמת
בת שוע אשת יהודה וינזם יהודה ויעל על גדי
שאנו הוא וזכירה רעהו העדלמי תמננה ויגד לתמר
לאמר הנה זכורך עליה תמננה לגד שאנו ותסר בגדי
אלמונתה מעליה ותכס בצעיף ותתעלה ותשב
בפתח עינים אשר על דרך תמננה כי ראתה כי
גדל עליה והוא לא זנתה לו לאשה וראתה יהודה
ויזעזעה לזונה כי כסתה פניה ויש אליה אל הדרך
ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו
הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי ויאמר אנכי
אשר לז גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון
עד שרלזך ויאמר מה הערבון אשר אתן לך
ותאמר זנתך ופתילך ומטף אשר בידך ויתן לה
ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש בגדי אלמונתה וישלז יהודה את
גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקוזה הערבון מיד
האשה ולא מעאה וישאל את אנשי מקמה לאמר
איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא
היתה בזה קדשה וישב אל יהודה ויאמר לא
מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה
קדשה ויאמר יהודה תקוזה לה פן נהיה לבוז הנה
על זתי הגדי הנה ואתה לא מצאתה ויהי כמשלש
חדשים ויצא ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך